

opusdei.org

Començaments a Yauyos: testimoni de Mons. Orbegozo

"La gent era molt senzilla, d'una gran religiositat popular, de festa de sant, però no tenien ni notícia de la fe; del Baptisme sí; però el sagrament de la penitència, per exemple, era desconegut"

24/04/2007

“Quan vam arribar –explicava fa anys Mons. Orbegozo en una entrevista- sabíem que era dur, que

no hi havia carreteres, que tota la comunicació amb els poblets es feia a cavall, que era una zona paupèrrima, que no teníem de res... Recordo la meva entrada com a bisbe.

Havien fet un arc amb unes branques d'eucaliptus i el van posar a l'entrada de Yauyos. I així vaig prendre possessió. Yauyos, que era la seu, tindria uns dos mil habitants. Estàvem cinc sacerdots i jo per als 37.000 habitants de la Prelatura...

El primer any, íntegre, el vaig passar amb Enric Pèlach, a cavall, coneixent la Prelatura, de vegades junts, de vegades cadascú en una zona, visitant poble per poble. No teníem més que un plànol petit d'aquests que utilitzen als col·legis...

Anàvem per camins molt estrets i perillosos, i gràcies a Déu no va haver-hi accidents mortals... Caigudes de cavall i accidents, molts. Però mortals, no. No portàvem res:

alguna cosa de menjar i algunes medicines a les alforges i ja està. I passàvem una gana... i un fred...!

Sortíem a mitjanit, a cavall, a l'una de la matinada; i quan arribàvem als cinc mil metres començava a veure's el sol. I allí, fred. Soledat. De vegades, en moltes hores no es trobava res. Hores i hores de serra. De fatiga...

En arribar a cada poble, estàvem hores i hores batejant, predicant, confessant, tot el matí, la tarda i part de la nit. I després, a un altre poble. I al següent. I al següent. I així, durant deu, dotze dies, vint...

Al final tornàvem a Yauyos, per netejar-nos i prendre'ns uns dies de descans. I també, perquè poguessin descansar els cavalls. I després, a començar novament..."

Al cap d'un any Mons. Orbegozo va viatjar a Roma i va estar parlant amb sant Josepmaria.

-I les vocacions sacerdotals? –li va preguntar el Fundador.

- Pare -li va dir Mons. Orbegozo- aquest any ens l'hem passat sobre un cavall recorrent la Prelatura...

“Llavors em va dir, amb delicadesa – comentava Mons. Orbegozo- amb un gran respecte a la meva llibertat, que si ell estigués en el meu lloc es preocuparia fonamentalment per les vocacions sacerdotals...

Quan vaig tornar a Yauyos, vaig crear una Associació d'acòlits, amb nens que estaven a les parròquies, de dotze, de tretze anys... I van venir més sacerdots a ajudar-nos... Al començament teníem dificultats per trobar cavalls i ens els deixaven. Després vam poder tenir cavall propi... Gran progrés...!

Les gents eren molt senzilles, d'una gran religiositat popular, de *festa de sant*, però no tenien ni notícia de la

fe; del Baptisme sí; però el sagrament de la penitència, per exemple, era desconegut.

Molts no havien vist un sacerdot feia vint-i-cinc anys, i tenien una gran ignorància religiosa, també entre l'escàs clergat que hi havia.

Quan el Pare va saber tota la feina que s'estava fent i els mitjans que estàvem posant per promoure vocacions sacerdotals, em va dir que estava molt content, que beneïa el nostre treball i em va assegurar que en vint anys veuríem molts fruits.

Vint anys! A mi l'experiència d'aquells primers anys m'havia semblat com de segles, de llarga!

Ara, fent comptes, descobreixo que Chama era un dels nois que vam conèixer llavors. Era un petit de tercer o quart any de primària. I es va ordenar als vint anys justos.

És doctor en Teologia, ha estat a Roma, i ara és el director del Seminari. I ja s'han ordenat més de trenta sacerdots...".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/comencaments-a-
yauyos-testimoni-de-mons-orbegozo/](https://opusdei.org/ca/article/comencaments-a-yauyos-testimoni-de-mons-orbegozo/)
(10/04/2026)